

Tempo Doeloe, vroegere tijd, is een korte beschrijving door Gerrit van Faassen van het "Indië-leven" van enkele veteranen. In dit verhaal staat G. Overweg uit Hardenberg centraal.

Met veel andere rekruten kwam Gait Overweg op 5 november 1946 de Van der Kornputkazerne in Steenwijk binnen. Hij zou deel uitmaken van het 4e bataljon van het 9e Regiment Infanterie, kortweg 4-9-R.I.

De reserveluitenant G. van Heek uit Enschede beschrijft die eerste tijd in zijn boek Front op Java: "Deze dienstplichtigen zouden in zeven maanden tijd tot bruikbare soldaten voor de militaire dienst overzee worden opgeleid. Er zou in hoog tempo worden getraind, met het uiteindelijke doel voor ogen. Vandaar dat lessen Maleis, tropenhygiëne en Indische tactiek op het programma stonden, terwijl de manoeuvres in de Drentse binnenlanden met veel fantasie opgezet werden als 'zuiveringsacties' tegen opstandige kampongs als Westerbork en Hooghalen, waarbij we door de alang-alang op de Drentse hei moesten sluipen." Van 24 mei tot 2 juni was Gait Overweg met inschepingverlof. Op 20 juni 1947 vertrok hij met de Sloterdijk. Enkele dagen na zijn aankomst in Priok werd gestart met de Eerste Politionele Actie. De baroes (nieuwelingen) hoefden hier nog niet aan deel te nemen. Het bataljon van Overweg werd gelegerd in het kampement aan de Berenlaan in Batavia. Ze moesten diverse gouvernementsgebouwen en militaire hoofdkwartieren in de stad bewaken, zoals het paleis van Luitenant-generaal Van Mook, de woning van Generaal Spoor en de gevangnissen. Tijdens het nachtelijke wachtlopen werd vaak op 'verdachte' geluiden geschoten: de baroes moesten duidelijk nog wennen aan de tropische nachten. Later moesten twee pelotons naar Tangerang vertrekken, om een groot vluchtelingenkamp te bewaken, Gait Overweg was daarbij. Begin januari 1948 vertrok het bataljon naar Midden-Java, waar de soldaten terecht kwamen in de rimboe ten noordwesten van de havenstad Tjilatjap. Nog geen maand later werd een wapenstilstand afgekondigd. Duizenden peloppers, Indische guerrilla's, vertrokken naar republikeins gebied. Velen van die langharige pemoeda's werden op de trein naar Djokja gezet. In het voorjaar en de zomer van '48 was het in veel gebieden rustig. Zo werd in de plaats Madjenang, waar ook de compagnie van Overweg verbleef, uitbundig feest gevierd ter ere van het 50-jarig regeringsjubileum van Koningin Wilhelmina. Het bleef niet lang rustig, aan het eind van de zomer woedde de strijd met de guerrilla's weer in alle hevigheid. In Klaten, waar Overweg tijdens Kerst was, had hij naar eigen zeggen een rottijd. Kerstfeest vieren in een land waar geweren en brens elke dag en elke nacht te horen waren zorgde voor een weemoedige stemming. Kerst, ver van huis, in vijandelijk gebied. Er wordt vrijwel niet gesproken, iedereen is bezig met zijn eigen gedachten. Opeens wordt de stilte verscheurd, mortiergranaten ontploffen, alle soldaten springen op, grijpen hun wapens en rennen naar hun stellingen. Overweg is het na al die jaar nog niet vergeten. Hij kwam op 25 februari 1950, als sergeant, behouden in Hardenberg terug, na een snelle reis van 16 dagen met de Pasteur. Twintig soldaten van zijn bataljon hoefden de terugreis niet te maken.